

మారి న మనస్సు

శ్రీమతి : టి. శర్మవల

[సామాన్యంగా క్రొత్తగా కావరానికి వెళ్లిన ప్రతికొత్త కొడలి మనసులోనూ కలిగే సంబలమే యిది. క్రొత్త వాతావరణంలో ఆమె దృష్టి తన భర్తపైనే. తనపైన మాత్రమే కేంద్రీకరించ బడియుంటుంది. భర్త బిందువులపై అతి మానవనేది, క్రమంగా, ఆత్మశిక్షణమీద అలవడేదిగాని, సహజంగా, అప్పటికప్పుడు వుట్టేదిరాదు. ఈ కథలో సుధవలె అందఱూ తమ మనసును శిక్షించుకోకలిగితే, అత్తకోడండ్ర మధ్య, ఆడబడుమల మధ్య సామాన్యంగా కలిగే మనస్సుకంటే, తగువులాటలు సంభవించక, హైందవగృహము శాంతి కునికిపట్టే కాగలదు. |

సుధ కాపురానికొచ్చి ఏడాది అయిందేమో! ఈ యేడాది నుంచీ తనకి యింకొకరితో సంబంధం, అవుసరం వున్నట్టే తోచలేదు. పగలల్లా తను సింగారించుకోవడం, యేదో పుస్తకాలు చదవడం అల్లుణ్ణివటం—యీవసలే కాని తనకి ఒకళ్లతో మాట్లాడవలసిన పనేలేదు. భర్త తనని యెంత ప్రేమగామాస్తాడో తనకే తెలుసు. తనను ఒక ప్రాణంగా చూస్తాడు. తనకుకూడా భర్త అంటే యెంత ప్రేమి చెప్పలేదు. తన ప్రాణంకూడా తెట్టెట్టినంత అధికంగా ప్రేమిస్తోంది అతనిని. చూచేవాళ్లు యిద్దరినీ యెంతో ఆనందంగా చూస్తారు. అన్నీ బాగుండగా తనమనస్సు యిప్పుడెందుకు బాధపడాలి? సుందరమృత్యుకూడా కొడలు రావాలి, తన యిల్లు కలకల్లాడాలని ఉత్సాహ పడేమనిషే. కాని యిన్నాళ్లనుంచీ సుధ తన అత్తగారిమాట యేమన్నా అలావించివా? తన సంతోషం తనభర్త సంతోషమే కాని యితర విషయాలు తను ఎన్నడూ పట్టించుకోలేదు. అవి అన్నీ తనకు అనవసరంగా తోచాయి. మరళికికూడా యీ ఏడాదితో చదువు పూర్తి అయింది. రేపో మాపో ఉద్యోగం రావచ్చు. తన భర్త ఒక్కడినీ ప్రేమించడమే కాని, అతనికి సంబంధించిన బంధువులను ఆస్వాయంగా చూడాలని సుధకు తోచలేదు. వాళ్లకికూడా తన బాధ్యతేమీ లేదనే తనవ్రూహ.

కొండంత ఆశపెట్టుకున్న సుందరమృత్యు కొడలి వైఖరికి కంగిపోయింది. ఆవిడ ఆడపిల్లలు లేక పోయినా కొడలు అన్నిలోపాలు నర్దుకుంటనీ అనుకుంది. సుధ ముఖాపట సుందరమృతికి ఎంతో ఆశ్చర్యమేసింది. తనంటే విరోధమా? విరోధ పడడానికి కారణం యేమీ కనపడదే! పనిపాటలు చెయ్యి నక్కరలేదు. తనే చేసుకుంటుంది. భర్తదగ్గర లేదని

దిగులా సుధకి? తనతో మాట్లాడకపోతే దిగులు పోతుందా? తన రోజులకీ, తన కొడలు రోజులకీ సమాస్రం లేదా కని పించింది. అట్లా ఆని కొడుకుతో చెప్పితే! వాడి మనస్సు యిద్దరిమధ్య పడి నేగడమే కాని వేరేమీ లేదు. సుందరమృత్యు ఓయ్యుగల మనిషి అవడంవల్ల కాలం దొర్లుతోంది.

సుధ చక్కని పాపనెత్తుకుని అత్తవారింటికి వచ్చింది. పిల్లవాడికి మూడవ మాసం. వాడికి అస్తమానం జలుబు, దగ్గు ఏంచెయ్యాలో తనకు తెలియదు. చిన్న చిన్న వాటికి దావ్విడ అంత శ్రద్ధగా మందు యివ్వరు. ఒకనాడు పాపకి కడుపునొప్పి వచ్చి తెల్లవార్లు యింటెల్లపాదికీ నిద్దర్లు లేవు. సుందరమృత్యు పిల్లవాణ్ణి ఒళ్లో పెట్టుకుని యేదో తనకితోచిన మందువేసి నిద్రవుచ్చింది. ఇదివరకు తన భాధ్యతంతా తన భర్తదే అని తనవ్రూహ. కాని సుందరమృత్యు యింతశ్రమ తన పిల్లవాడినిగురించి పడి, యింతశ్రద్ధ యెందుకు తీసుకుంటుంది! తనమీద, తన పాపమీద ఎంత ఆపేక్ష ఆమెకి! తనకు యితరుల సహాయం అక్కర లేదనుకొంది. ఇప్పుడు ప్రతి విషయంలో సుందరమృత్యు సలహా తీసుకోవాలి. లేకపోతే ఆపని విషమిస్తుందేమో! తనకి ఏ విషయాల్లోనూ అనుభవం లేదు. తన భర్తమాత్రం యేంచెస్తాడు? పగలల్లా ఆశీసుపని సాయత్రం యింటికిరావటం. తనతో కాస్తేపు అస్వాయతగా మాట్లాడం మళ్లా బయటకు పికారకిపోవడం. ఏదన్నా పిల్లవాడివిషయం అడిగితే “అమృతడగమని” సమాధానం చెప్తాడు. అడగనంటే ఎక్కడ మనస్సు కష్టపడతాడో! అయినా తన కునకొప్పరి యిట్లా కప్పివుట్టి కాలం దొర్లుంటుంది తనకి కష్టంగా లేదా? బహుశా తనిప్పుడు బాధ పడుతున్న విషయమదేనేమో! తెలుసుకోకుండా వుంది తను. అయినా యింట్లో వాళ్లమీద తనకెందుకంత భేదం?

మా రి న మ స స్సు

సంసారంలో అనేకమందిని ప్రేమతోనూ, యిష్టంతోనూ చూడవలసిన బాధ్యత తనమీదనేదూ? చదువుకున్న తనకే యీ మాత్రం తోచకపోవటం తనకే అసహ్యపనిపించింది. ఆమాట తలుచుకుంటేనే తన మనస్సుకదోలాగుంది. వాళ్లు మాత్రం తనకి అక్కర లేనివాళ్లా? తనమీద యెన్నో ఆశలు పెట్టుకుని వుంటారు. తన యీ ప్రవర్తన వాళ్లకెంత బాధ కలిగించిందో? తనకెప్పుడు ఏమిటి వారి? ఎట్లా వాళ్లతో కలిసి మాట్లాడ కలదు? తనబుట్ట చాలా దిమ్ముగావుంది.

తెండు సంవత్సరాలాగడిచేతున్నటుకి గుభ సెమ్మదిగా ఒక్కొక్క పనే తనమీద బాధ్యత వేసుకుని చేసుకోవటం ఆలవాటు చేసుకుంది. సుందరమ్మకి కొండల్లో కలిగిన యీ మార్పుచాలా ఆశ్చర్యం కలిగించింది. అయినా ఆవిడ యేమీ కలుగచేసుకునేదికాదు. సుభకిమాత్రం మధ్య మధ్య తన పాత లూకాలు మనస్సులో బాధిస్తూ వుండేవి. చదువుకున్నది కాబట్టి మనస్సుకి బుద్ధిచెప్పుకోని ధైర్యం తెచ్చుకునేది.

ఇప్పుడు ప్రతివని, ప్రతివిషయం తనకి చాలా సంగో

సాన్ని యిస్తున్నాయి. గృహంలో గృహిణికి ఏదే బాధ్యత లుంటాయో తెలుసుకోకలిగింది. ఇంటికి యెవరు వచ్చినా సంతోషంతో మాట్లాడటం, బంధువులతో ఆప్యాయతగా వుండటం, అత్తగారిని ప్రేమతోను గౌరవంతోనూ చూడటం, యివన్నీ తనకిప్పుడెంతో ఆనందాన్ని, సౌఖ్యాన్ని యిస్తున్నాయి. ఇప్పుడు సుందరమ్మగారు కూర్చున్న చోటు నుంచి కదలవలసిన పని లేదు. సమస్తం గుభ సర్దుకు పోగలదు. మనుమడిని దగ్గర పెట్టుకుని ఆడుకోవటం సుందరమ్మకి పనిగా యేర్పడింది. గుభ అంటే సుందరమ్మకి కన్న కూతురుకంటే యెక్కువ ప్రేమ. సుందరమ్మంటే సుభకి అమితగౌరవం. ఇక భార్యభర్తల అన్యోన్యం చెప్పడానికే వీలులేదు. ఆ చంటి పాప ముద్దులతో ఆ గృహమే ఒక స్వర్గంగా తయారయింది. కాని సుభలో కలిగిన యీ మార్పుకి కారణం యేమిటా అని సుందరమ్మ అప్పుడప్పుడు ఆలోచిస్తూ వుండేది. సుభకూడాతన పూర్వ ప్రవర్తన జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడల్లా సిగ్గుపడుతూ వుండేది.

ని ర్వే ద ము

• సత్య •

సాగడినాక నట్టనడి
 సంద్రము లోనికి నెట్టి, బిట్టు గా
 సాగిలి ఏడ్చి యేడ్చి, కడ
 సారికరమ్ముల మోడ్చి ప్రేయసీ
 యోగను నీను నోక్తి : పది
 కింప మదియ మనోజ వేదనా
 సాగర మింకి పోవునటే ?
 సౌహృది కియ్యది యెట్లుసాగునే ?
 అద్దమరేయి మేలుకొని
 హాయిగ పాడెడి వీణపాటలో
 నెద్దియొ మూగ భావనము
 నింపుగ నింపెడు నిన్ను గాంచి, నే

ముదిడ బోవ; మాస్తములు
 ముందుగ నడ్డినసన్ని వేళమే
 ముద్దర వైచుకొన్న యది ;
 మోహనమూర్తి ! మదిన్ గడలుచ్చున్
 నీదు యుల్లిని గనలేక భేదముగ
 తూణము తూణముకు మనసు చంచలము చెందు
 కడకు నిద్రింతునెట్టులో కన్నుమూసి ;
 కలను గన్పించగలవను కాంతతోడ.
 కాంక్షలన్నియు ప్రేమపై ఆంక్షలౌచు
 గడచిపోయెను యిట్టులే కాలమెల్ల ;
 నీవు లేనట్టి విగతనేస్తుండ నేను
 యెట్లుసాగింతు బీదతొన్నింకమీద—.

(నీర్వేదము ౧౧౦వ కావ్యమునూడి).

